76ste Jaargang — № 24 Zaterdag 14 Juni 1930.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel ..... fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws ..... fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten ..... fr. 3.00
Kleine Aankondigingen:
van 1 tot 4 regels ..... fr. 2.50
Elke regel meer ..... fr. 0.50
Voor meer dan één inlascasting, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

REDACTIE EN ADMINISTRATIE:
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
Postcheks rekening n. 81883.
Telefoon 12

Abonnementprijs: fr. 12.50 per jaar.
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gezonden worden aan den uitgever.

DE CHRISTENE DEMOCRATIE IS EENE MACHT GEWORDEN.

De grootsche feesten die heel het land door, doch vooral in onze Vlaamsche steden, ter gelegenheid der 39e verjaring der afkondiging van « Rerum Novarum » hebben plaats gehad, zijn nog eens het bewijs geweest van de macht der christene democratie.

Welke weg is er sinds 1891 niet afgelegd, sinds den dag waarop Leo XIII de elfenden aankwap maakten de werkende klas verkeerde, toen men de werkmannen als lastdieren behandelde. De gelaine vooruitgang is aanzienlijk. Op 40 jaren tijd is er veel veranderd en verbeterd. En de Christene Arbeidersorganisaties zijn niet vreemd aan deze veranderingen geblezen. De christene werkliefdes hebben den oproep van Leo XIII beantwoord en de macht ten dienste van het recht gesteld. Gemakkelijk ging het niet. De eerste leiders der beweging hebben veel geleden. Zij hadden te kampen tegen de socialisten die de werkersbeweging deden ontaarden in een strijd tegen Godsdienst en Kerk. Waarlsche werkliedden, o. a., aan wie de socialisten verkiezingen « dat zij met geen christenen meer wilden arbeiden », moesten het land verlaten om niet, met vrouw en kinderen, van honger om te komen. Maar die tijd is voorbij! De christene democratie is eene macht geworden; de volgende cijfers, over gansch het land genomen, bewijzen het:

182,000 leden in de christene syndikaten; 200,000 leden in de Christene Werkersverbonden; 145,000 leden in de Christene Vrouwengilden; 70,000 aangesloten bij de Christene Arbeidersjeugd; 311,000 leden in de Christene Mutualiteiten; 100 millioen frank zakencijfers in de coöperatieven; 155 millioen frank spaargelden in de arbeidersbanken.

Maar alles is nog niet bekomen. Zonder aan demagogie mede te doen, maar ook zonder zwakheid, zullen de christene democraten in het Parlement bewijzen dat zij de socialisten niet noodig hebben om degelijke maatschappelijke hervormingen tot stand te brengen. Drie wetsontwerpen, door minister Heyman ingeworpen, zullen eerstelijkheid worden: Familietoeslagen; in plaats van 75 millioen zullen wij 350 millioen meer loon eerzekeren aan de werkliedden die familielasten dragen; ouderdomspensioenen zullen voor eene som van 525 millioen frank aan de oude versleetene arbeiders verzekerd worden. Het mag niet langer in een land van christendom en beschaving, zooals België, geduld worden dat oude zwoegers tot den bedelstaf gebracht worden.

En dan de Sociale Verzekering. Nog een uitmuntend wetsontwerp van minister Heyman, om het millioen werkliedden, in België die nog bij geen mutualiteit aangesloten zijn te beschermen tegen hun eigene verwaarloozing, door verplichtende aansluiting.

Ondanks al het geschreeuw van de socialisten zullen de christene democraten de werkende klas bewijzen dat, om haar te beminnen en te verdedigen, het niet noodig is van naar de Mauer du Peuple te gaan en achter de rooie vlag te loopen, en dat de christene democraten den werkman in de samenleving de plaats van eer en van aanzien, die hem toekomt, geven zal.

Vroolijkheid in 't Huisgezin.

Het blijft waar: het huisgezin oefent op den mensch den grootsten invloed uit! Wat in den familiekring gebeurde blijft heel het leven bij.

Juist daarom is het voor de ouders van zoo'n groot belang, den familiekring te maken wat hij zijn moet.

Zien de kinderen vader en moeder tevreden, blijgezind, zij zullen het ook zijn.

Daarom ouders, en gij vooral, moeders, zelfs al hapert er iets tusschen u beiden, maakt dat uw kinderen het niet weten.

Zijn de ouders ordelijk en spaarzaam, dan mag men die hoedanigheden van de kinderen verwachten.

Zijn de ouders werkzaam, dan kunnen zij van hunne kinderen bedrijvigheid vragen.

Maar blijmoedigheid, vroolijkheid, moet in het huisgezin alles beheerschen.

De jonkheid moet zich vermaken, moet zich ontspannen.

Laat ze plezier maken in huis, doe mee met de jonkheid, weest kind met de kinderen, jong met de jongeren, en zorg toch dat op uw wezen de knorrigheid, die stoorschheid niet uitschijne, waardoor gij als een ijskoud baal werpt op het levenslustig, blijmoedig hart der jeugd.

Blijmoedigheid is zoo'n geluk voor den mensch, bij herpezvingen, moeilijkheden, onaangenaamheden.

Blijmoedigheid is soms een medecijn voor hen, die overlast van werk en kommernis, met ziekte bedreigd zijn.

Blijmoedigheid in huis houdt de kinderen thuis en doet ze de gevaren van buiten ontloopen.

Weest blijmoedig, ouders! Weest vroolijk kinderen! Daarin ligt de bron van geluk, waarin ligt een macht van werkkrachten, die gij anders niet zoudt kennen.

DE TALEN IN HET LEGER.

Onze lezers weten dat van af de klas van '30 de soldaten volgens hun verlangen zullen opgeleid worden in de taal waar hunne keuze en met groote belangstelling werd de uitslag der inschrijvingen te gemoet gezien.

Een statistiek gepubliceerd door het departement van Landsverdediging toont aan, dat er van de klas van '30, 22,059 militianen het Vlaamsch regiem aanvroegen, tegen 28 193 het Fransch regiem, en 265 het Duitsch.

Hieronder geven we nog enkele détails uit de statistiek, zooals zij werd bekend gemaakt.

I. — Vroegen het Fransch regiem in de Vlaamsche provincies:

Antwerpen	284
West-Vlaanderen	720
Oost-Vlaanderen	385
Limburg	210
Brabant (Leuven)	145
Te samen	1733

II. — Kozen het Vlaamsch regiem in de Waalsche provincies:

Henegouwen	119
Luik	89
Luxemburg	1
Namen	5
Brabant (Nijvel-Wavver)	139
Te samen	352

III. — Brusselsche omgeving (Halle inbegrepen) geeft als uitslag:

Fransch regiem	2814
Vlaamsch regiem	2162

* * *

Wat leeren ons deze cijfers?

Ons land telt meer Vlamingen dan Walen; wetm de ontzaggelijke meerderheid der Vlaamsche militianen hebben Vlaamsche opleiding gevraagd.

Het aantal militianen uit het Vlaamsche land, die Fransche opleiding vroegen, is zooals men hoger ziet, onbeduidend: in 't gehel 1633.

Wij zijn vooral blij dat men de vrijekens heeft gelaten, zijne kens bewijst veel meer dan wat gedwongen wordt opgelegd.

De uitslagen voor Brussel zijn eene totale verpletering voor het slagwoord **Brussel fransche stad** *Welnu, in die zoogezegd uitsluitend Fransche stad heeft men bijna zooveel militianen gevonden om het Vlaamsch regiem te verkiezen als dat men er gevonden heeft om aan het Fransch de voorkeur te geven.*

Dit bewijst eens u meer schrijft een liberaal confrater, dat veel argumenten die gedurende jarenlegen het Vlaamsch werden ingebracht, niets beteekenen, en dat de maatregel die graaf de Broqueville heeft genomen, ten gunste der Vlamingen, dus een goede maatregel was, die algemeene bevrediging zal brengen.

En wij voegen er bij dat de leger overheid, en vooral de officieren, een werk van vaderlandsliefde zullen volbrengen, indien zij de wet met liefde en getrouwheid zullen nalcven, en niet **tegen hun goesting**, *gedwongen, zoodat de soldaten het merken.*

Zij zijn de dienaars van het land, dus ook de dienaars aan het volk. Niemand moet officier worden, indien hij dit niet wil; maar als hij het wordt moet hij aan 't land **dienst bewijzen.**

De grootste **ondienst**, *een vraatroepende misdaad, zou het wezen moest het Vlaamsch regiem in het leger gesaboteerd en het werk van graaf de Broqueville worden tegengewerkt.*

Wij herhalen het: Bevrediging wordt alleen gewaarborgd door eerlijke toepassing der wet en nu meer dan ooit, heeft ons land bevrediging noodig, tot beschaming aan de schreumakers van verschillende pluimagie.

BUITENLAND

AMERIKA.

Receept voor gelukkige huwelijken. — Mijnheer Samuel Harrison, ambtenaar van den burgerlijken stand in Evanston, in den staat Illinois, heeft bij zijn zeventigsten verjaardag het ambt neergelegd. Hij stond bekend als iemand die het huwelijk bevorderde. Als hij een paartje trouwde bal hij de gewoonte het een papier te geven, waarop hij eenige raadgevingen had laten drukken en wel o. m. de volgende:

Zeg uw vrouw, iederen dag « ik heb u lief. » Of nog beter, zeg het haar eenige malen per dag. Ze kan dat niet genoeg hooren.

Zeg tegen uwen echtgenoot iederen dag: « Wat zijt gij een flinke, verstandige man. » Dat vleit hem niet alleen, maar verhoogt ook zijn zelfbewustzijn. Ge hebt er de voordeelen van. Hebt vertrouwen in elkaar en poogt niet brieven, die voor een ander bestemd zijn te openen. Waantrouwen is het graf der liefde.

En wanneer 't soms een hard lot schijnt met hem of met haar te zijn gebuwd, vergeet dan niet dat ook gij met haar of met hem zijt getrouwd.

— **New-York.** — Wat is New-York? Een zeer buitengewone stad, indien men een New-Yorker dagtdaal mag geloven, dat volgende cijfers aanhaalt:

Meer dan 5 miljoen 600 duizend personen bewonen die stad. Er zijn daar meer Italianen dan te Rome, meer Ierlanders dan te Dublijn, meer Duitschers dan te Bremen en de Joden zijn er vertegenwoordigd door een tiende van hun getal dat de wereld door verspreid is.

Er zijn te New York meer telefonen dan te Londen, Parijs, Berlijn, Leningrad en Rome te samen.

In deze stad zijn ook de vijf grootste bruggen der wereld te vinden. Elk dezer is maar dan eene mijl lang.

Men telt er meer dan 2000 schouwburgen en cinema's van alle benamingen; meer dan 1500 kerken. Dagelijks ontscheepen driehonderd duizend bezoekers te New-York. Elke 52 seconden komt er een reizigerstrein toe.

Elke 13 minuten wordt er een huwelijk gesloten; elke 6 minuten is er eene geboorte aan te stippen.

Elke ten minuten komt er eene nieuwe firma en elke 51 minuten wordt er een gebouw voltrokken.

Als ge niet wist wat New-York is, dan weet ge 't nu.

POLEN.

Draaimolen van de dood. — In het Poolsch dorp Voealocze heeft zich tijdens de kermis een ontzettend ongeluk afgespeeld.

Een der foorkramers had er een draaimolen loen plaatsen van een inrichting, die met door de overheden was goedgekeurd. De eigenaardigheid was, dat de aan stalen kabels hangende schuitjes hoog in de lucht eenskaps door middel van een electrisch contact eenige malen met duizelingwekkende snelheid in het rond werden geslingerd. Er uit vallen konden de inwittenden niet, ten eerste wegens de gewelldige snelheid en bovenden daar zij met riemen waren vastgemaakt.

Reeds laat voor dat de kermis was geopend verdrongen zich velen voor den draaimolen, want ieder wilde de eerste zijn om de sensatie van het in de lucht te worden rondgeslingerd te hebben meegemaakt.

Het liep echter heel wat minder aangenaam af, dan ieder zich had voorgesteld. Toen namelijk de draaimolen voor de eerste maal geheel volgens programma had gewerkt, en de schuitjes weer rustig op hun plaats hingen, roest den omstanders tot hun ontsetting blijken dat vel der inzittenden er het leven by hadden ingeschoten, daar zij zoodanig waren geschokken, dat zij een hartverlamming hadden gekregen.

De foorkramer is in hechtenis genomen.

ESTHLAND

Een levende ter dood gebracht. — In Esthland bestaat de doodstraf nog. Wordt iemand hiertoe veroordeeld dan mag hij kiezen tusschen gilg en gilteiker.

Onlangs koos de ter dood veroordeelde moordenaar Serge Vasilewsko het laatste middel om een einde aan zijn zondig leven te maken, en welgemoed bestigte Serge den beker met het aangenaam smakkend vergif.

Serge was jong, gezond, een sloere kerel en ging niet dood. Wel was hij vrij ziek, maar na een paar dagen knapte hij op, en nu zit hij weer in zijn cel. Want men weet niet goed wat men er mee moet doen, men « zit » met het gevaar. Immers de doodstraf is ten uitvoer gebracht, en de rechters vragen zich af of ref niet ongeoorloofd is Serge nog langer gevangen te houden. Of moet de doodstraf nog eens ten uitvoer gebracht worden?

Misschien heeft er in Esthland nog wel een Salomon die het zaakje tot aller tevredenheid weet op te knappen.

FRANKRIJK.

Tragisch drama op een gerechtshof. — Een dramatisch incident heeft zich Zaterdagochtend voorgedaan in het gerechtshof te Roanne.

Er kwam een zaak voor van zijwielmisdadigen waarin vijf jonge lieden betrokken waren: Juies Marcel, 28 jaar oud, uurwerkmaker te Lyon; Joseph Fradin, 18 jaar oud, manoeuvre, zonder vaste woonst; Henri Michel, 18 jaar oud, manoeuvre, te Oullins; Raphael Chanel, 20 jaar oud, leurder; Gabriel Bouvier, 21 jaar oud, hotelbediende te Lyon.

De diefstal werd gepleegd den 4 Januari.

Het lijf veroordeelde Marcel, die reeds vroeger 3 straffen opliep, tot deportatie. Toen Marcel dit hoorde nam hij een mes uit zijn zak en stak het herhaalde malen in zijn borst.

De voorzitter schorste de zitting en deed de zaal ontruimen. De advokaat der verdediging viel buiten kennis en moest weggedragen worden. Middelerwijl verzorgde een dokter den veroordeelde wiens wonden niet zeer erg zijn.

Eenige minuten na dit incident werd de zitting hernomen en werden de andere betichten veroordeeld.

Vadermoord te Chartres. — DE MISDAAD VAN EEN BROSKAARD. — Politiegenten, van dienst op de Place du Marché-aux-Chevaux, te Chartres (Frankrijk) zagen drie kerels, die een ouden man sloegen. Zij kwamen tusschen en stelden een einde aan de mishandelingen. Nauwelijks hadden de agenten den rug gekeerd of de oude man werd opnieuw geslagen. De agenten kwamen terug toegesneld en vonden het slachtoffer, eengemaanden Hassant, 68 jaar oud, werkman in dienst van de stad, lag roerloos op den rioolroeder. De ongelukkige was dood. Het lijk werd naar het doodenhuis van het gasthuis overgebracht. Volgens voggetuigen werd de doodelijke slag den man door zijn eigen zoon, Marc Hassant, 31 jaar oud, werkman, toegebracht, beze poogde niet te vluchten, doch een bental landbouwwerkliedden kozen partij voor hem en namen een dreigende houding aan. De politie moest den sabel trekken. Dan liet de elfendeling zich naar het kommissariaat leiden. Men denkt dat hij aan vader gesagen heeft, alleen omdat deze, hem dronken deinde, hem dwingen wilde huiswaarts te keeren.

Mansslag te Parijs. — KLEINE OORZAAK, ERGE GEVOLGEN. — Ter Quai d'Austerlitz te Parijs werd een armlierige kamer betrokken door den werkman Joseph Troestier, 32 jaar en Antoinette Sisling, 34 jaar, moeder van vier kinderen. De vrouw had bij een schoenmaker een paar sloeten gekocht, dewelke zij verloor. Toen Joseph Troestier, die lied aan vallende ziekte, zulks vernam, werd hij geelpk razend en Antoinette Sisling liep de straat op. Troestier zette haar na, haalde haar in en begon haar te slaan. De 29 jarige Ernest Kerlis, kwam tusschen en begon tegen den woestaard te vechten. Troestier die het onderspit ging delven, haalde een zeer puntige schaar te voorschijn en stak zijn tegenstreever in den arm, in de lil, in het gelaat en in de borst. De ongelukkige Kerlis bezweek terwijl men hem naar het gasthuis overbracht. De moordenaar is aangehouden en opgesloten.

Stads- & Provincienieuws.

TONGEREN. — De Eeuwfeesten. Zullen Zondag 6 Juli aanstaande ingezet worden door een grooten stoet de gewezen stad overeenkomstig de mededeelingen van al de scholen der Stad de meer dan 1500 kinderen zullen inbrengen en door al de marktkantschappen van 1 kanton.

Het totaal zal meer dan 2000 deelnemers telien.

Deze stoet die niet minder dan 34 gekostumeerd groepen zal telien met verscheidene praalwagens al iets zeer zijn.

Al de scholen zullen weigeren om hunne deelneming zoo schoon en luisterrijk mogelijk te maken en overal is men reeds druk aan 't werk om al de noodige kostumen te vervaardigen.

De stoet zal om 3 1/2 uren juist aanvangen vertrekken aan de Stalie en rondoor de voornaamste straten der stad getrokken te hebben zal hij op de plaats voor het stadhuis aankomen al waar een Vaderlandsche betoogzang zal plaats hebben die het zeker indrukwekkend zal zijn.

Daarna zullen er door de deelnemende muziekmaatschappijen concerten gegeven worden op het kiosk van de Grote Markt en 's avonds, om 8 1/2 uren zal het uitmuntend muziekkorps van het 12e Linie-Regiment onder leiding van den H. Luitenant Lefebvre een kunstconcert geven waarvan het programma uitsluitend zal samengesteld zijn uit stukken van Belgische componisten.

En eindelijk zullen de prachtige toren van O.L.V. Kerk, het Stadhuis en het Monument ter eere der Oud-Strijders prachtig verlicht worden.

Zondag 6 Juli zal voor Tongeren een groote feestdag zijn.

De gewezenen zullen voorzeker worden Zondag en Maandag 21 Juli aanstaande aangeschrijfd nog mode maand Augustus.

Tweede inschrijvingslijst. — De N. M. Radio Broadcasting C° te Tongeren fr. 250,00 Het Landbouwsyndikaat van den Jeker id. 250 fr. De N. M. Scieries Tongroises id. 250 fr. Den H. Robber Paul de Schatzen, Voorzitter van, het Tribunaal id. fr. 500. De N. M. Tuileries et Briqueteries Notre Dame id. 250 fr. Den H. Adriaan Gaimo, Arrondis. com. id. 200 fr. De Hertogiers van de Groote Markt id. 1000 fr. De Bank « Comptoir de Limbourg » agentschap id. 250 fr. Eldepaill Brauerei id. 1000 fr.

Het inrichtingscomiteit der Eeuwfeesten te Tongeren doet een dringende oproep tot heel de bevolking der Stad opdat zij zou inschrijven, om aan de reeks feesten die te Tongeren zullen ingericht worden, zooveel luister mogelijk te geven.

De inschrijvingen moeten gezonden worden aan den heer Paul Neven, burgemeester, Voorzitter van het Inrichtingscomiteit der Eeuwfeesten te Tongeren.

Jeugd actie. — Deze zondag, in O. L. Vr. Kerk Algemeene Communie der jongelingen, onder de bijzondere aan van zeven uren.

Deze gezamenlijke Communies, welke eerst sedert een directiebesluiten ingericht werden, helpen zich mogen verwenigen in een steeds toenemend getal deelnemers.

Vele ouders begrijpen hunnen plicht niet maar mag hun kroost dienen zij te weten, welke hunne jongelingen zich bij Vaar ver-ablering, verstrijdging en Verspatting, den goeden weg aanvijzen.

Dat zij dus hunne jongens van rond de tien tot rond de vijftien jaren naar deze communiemisse zenden en zoo bij de eerstaar hunner wijk doen meetrijden; dat zij dan zij gereed zijn om op hen over te stappen in den Bond van 't H. Hart, tot en de H. werk ter eere.

Guido Gezellestraat. — In 't midden onzer stad vindt men eenige straten met afzichtelijke namen, zooals: de Kortenstraat, de Korvenstraat, de Parkstraat, de Nieuwstraat, enz... Heidestraat, zaal zonder de minste geschiedkundige gedachte.

Ook 't niet meer verwenschelijk voor onze bevolking, een er eene verwaarloziing kwam ten gevolge al was 't maar eene, en eene dezer straten te verdoopen naar den naam van onzen grooten vlaamschen dichter, wiens eeuwfeest dit jaar gevierd wordt, en die toch ook geen Arbeide was voor de spookmende Limburgsche letterkunde.

Sterfgevallen. — Met inige deelneming hebben wij bekiftterven vernomen van Dame Veuve Jean Peters, echtgenoote van M. Félix Mangelschots, gedurende in zijne stad overleden, den 10 Juni 1930, voorzien van de laatste HH. Sacramenten.

De betreurde overledene was geboren te Gelliek den 21 oktober 1855. Zij was eene deugdzame echtgenoote en eene oprecht christelijke huisvrouw, die aan hare kinderen steeds het voorbeeld gaf van werkzaamheid en plichtsbetrachting, en van 't pad der deugd leerde bewandelen. Met geduldenheid verdroeg zij zware proefnissen en langdurige ziekte, vol ootmoeden op God, wiens gezegden zij steeds stipteliik onderhield. Zij laat eene bijzonderegodsvrucht tot O. L. V. die de Moeder der Smarten is, en bij wien zij troost en opbeuring vond, als de beproeving haar kwam treffen. Haar alstervolle wordt betreurd niet alleen door hare naastestanden maar ook door al de die haar kenden. Hare nagedachtenis zal in zegening blijven.

— Woensdag had in de parochiekerk van Sint-Truiden plaats de begrafenis der plechtige lijkdienst reeds van M. Hubert Jansen, weduwnaar van Dame Anne Wouters, gebeurd te Tongeren den 2 Juni 1930, en er overleden den 8 Juni 1930, voorzien van de laatste HH. Sacramenten. Aan de naastestanden bieden wij onze oprechte condolenzen aan.

Nationale Bedevaart naar het H. Land. — De Belgische nationale bedevaart naar het H. Land onder geleiding en zegen van Mgr. Ladeuze, Hoogleraar te Leuven, zal plaats hebben van 18 Oogst tot 29 September.

De reis gaat over: Brussel, Parijs, Marseille, Alexandrie, Cairo, de Pyramiden, de Sphinx, Heliopolis, Ramleh, Jeruzalem en omstreken, Bethlehem, S. Jan in de Bergen, Jericho en de Jorde Zee, Genezaret, Nazareth, berg Thabor, Cana, meer van Tiberias, Capharnaüm, Damascus, Baalbeck, Libanongebergte,

MENGELWERK van « DE POSTRIJDER ».

— 64 —

HET
VOLK VAN DEN MIST
DOOR
H. RIDERHAGARD.

Eene maand ging nog om met de reis, naar de kust, die gedaan werd in kleine gemakkelijke dagreizen en nooit hadden jonggetrouwden gelukkiger wittebroodsweken dan Leonard en Juanna.

Ten slotte bereikten zij veilig Quilimane en sloegen hunne tenten op in de heuvels buiten denederzetting, die ongezond is. Den volgenden morgen bij dageraad trok M Wallace naar het postbureel, waar hij brieven hoopte te vinden. Leonard en Juanna vergezelden hem niet, doch gingen eene wandeling doen, voor de zon hoog rees. Onder de wandeling kwam hun gesprek op hunnen toestand, zij waren gansch onbemiddelden mochten niet langer steunen op de vriendelijkheid van hunnen gastheer.

Wanneer men langzaam reist door de onmetelijke Afrikaansche wildernissen en leeft op wild en vruchten, die overvloedig voorhanden zijn schijnen liefde en kussen voldoende om van te leven. Maar de werkelijkheid wordt geheel anders, als de reis afgeloopen is en de beschaving voor u staat met hare eischen en noodwendigheden.

— Wat moeten wij aanvangen, Juanna? vroeg Leonard somber; wij hebben geen geld, om ons toe te laten naar Natal te reizen en geen crediet waarop te steunen.

— Dan zal er ons niets overblijven dan den grooten robijn te verkoopen antwoorde zij met eenen zucht al hoewel het mij pijn zal doen er mij van te scheiden.

— Niemand zal hier zulk een steen koopen, Juanna, en wie zegt ons dat het een echte robijn is? Wellicht zal Wallace er mij wel op willen leenen, ofschoon ik het hem niet gaarne vraag.

Daarna gingen zij terug ontbijten, maar zij vonden het in 't geheel geen plezierig ontbijt. Toen zij bijna gedaan hadden keerde Wallace juist uit de stad terug.

— Ik heb goed nieuws, zegde hij; de Britisch India mailboot zal hier binnen een paar dagen zijn; ik ga met die boot tot Aden reizen en dan naar Engeland en dus mijne mannen afbetalen. Ik hoop wel dat gij mij zult vergezellen, want ik verondersteld dat gij beiden genoeg meet hebben van Afrika. Hier zijn eenig nummers van het weekblad der Times; doorblader ze maar eens, Mr Outram, terwijl ik mijne brieven overlees.

Leonard ging stilzwijgend terzij en ontstak zijne pijp. Hoe aan geld te geraken om aan boord der British Indiaboot een derde klas ticket te nemen? Doch Juanna, gehoorzamend aan het instinkt dat alle vrouwen bezitten, om steeds een rustig uiterlijk te vertoonen, nam een der bladen en opende het, alhoewel de tranen zoodanig hare oogen vulden, dat zij moeite had om te lezen. Zoo gingen 10 minuten voorbij en achteloos keerde zij de bladen om van eenige nummers der Times, trachtende hare gedachten te verzamelen en eenen uitweg te zoeken voor dezen toestand.

Het lezen ging haar niet af, de voorgevallen gebeurtenissen lieten haar onverschillig en, te veel met haar eigen gedachten bezig, stond Juanna op het punt het lezen op te geven, toen de volgende titel:

OUTRAM!

plots hare oogen trof.

Twee seconden later hoorde hare gezellen haar een luiden kreet slaken en kwamen toegeseneld.

— Wat is er gaande? vroeg M. Wallace. Heeft Frankrijk den oorlog verklaard aan Duitschland? Is Koningin Victoria dood?

— O neen, iets veel belangrijker. Luister Leonard, naar de volgende annonce:

« Indien Leonard Outam, tweede « zoon van wijlen sir Thomas Outram « baronet, van Outram Hall, van wien « laatst vernomen werd in het grond« gebied ten noorden van Delagoa « baai Oost-Afrika, of, in geval van « zijnen dood, zijne wettige erfge« namen, zich in betrekking stellen « met ondergeteekenden, zullen hij of « zij eene voor hem gewichtige mede« deeling ontvangen.

«THOMSON & TURNER»

«2, Albert, Caurt; Londen, E.C.»

— Gij dwaalt Jvanna, riep Leonard na een oogenblik van stomme verbazing uit.

— Lees het zelf, was haar antwoord.

Hij nam het blad en las en herlas de annonce in kwestie.

— Een ding staat vast, zegde hij, dat nooit iemand meer dan wij in eenen toestand verkeerden, om meer op gewichtige mededeelingen belust te zijn, want, buiten den robijn, die wellicht nog een onechte steen is, bezitten we geen stuiver in de wijde wereld. Inderdaad ik weet niet eens hoe de vriendelijke uitnodiging van MM. Thomson en Turner te brantwoorden, ten zij door een briefke te zenden en dan, in afwachting van het antwoord, te gaan leven in een kafferhut.

— Beste jongen, breek u daar den kop niet mee, sprak Wallace, ik heb geld genoeg hier en ik stel het ten uwen dienst.

— Ik ben beschaamd nog verder misbruik te maken van uwe vriendelijkheid, zegde Leonard verlegen, die annonce kan niemandal beteekenen, misschien een legaal van 50 pond, of-schoon ik niet eens weet wie mij die som zou nalaten. En dan, hoe zal ik u terugbetalen?

— Dat is nog het minst.

— Goed, vervolgde Leonard, bedelaars moeten hunnen trots in hunnen zak steken. Indien gij mij een paar honderd pond wilt leenen en den robijn in pand nemen, zal ik u nog erkentelijker zijn, dan ik het nu reeds ben en dat is zeer veel.

Op dien voet werd tenslotte de zaak geregeld, alhoewel een half uur later Wallace den grooten steen terug aan Juanna gaf, met de aanbeveling hem goed weg te stoppen, wat zij dan ook deed, want zij verborg den steen op de plaats waar eens het vergift gelegen had, in haar haar.

. . . . . .

Twee dagen gingen om en den derden kwam een boodschapper uit de stad aangeloopen, met het bericht dat de mailboot in 't zicht was. Op dit oogenblik kwam Otter, wiens stemmen in de twee laatste dagen niet meer gehoord had, met uitgestrekte handen op Leonard en Juanna af.

— Wat is er aan de hand, Otter vroeg Leonard, die bezig was Wallace te helpen bij het inpakken zijner jachttropeen.

— Niels, baas, ik ben maar gekomen om u en de Herderin vaarwel te zeggen. Ik wensch liever nu te gaan, alvorens den grooten stoomvisch u te zien wegvoeren.

— Gaan? vroeg Leonard, gij wenscht weg te gaan?

Hij voelde nu dat Otter een zo groot deel van hun leven had ingenomen dat, zelfs bij de toebereidselen van hun vertrek naar Engeland gewis beiden er een oogenblik aan gedacht had van hem te scheiden.

— Waarom wenscht gij te gaan voegde Leonard er bij.

— Omdat ik eene lelijke hond baas, die u niet verder van dien kan zijn daar ginds — en hij wees naar de eindelooze uitgestrektheid van den Oceaan.

(Wordt vervolgd.)